

SIMON
ROZENDAAL

Is de Noordzee minder waard dan onze heide?

Ik heb rond de Mont Blanc en Zugspitze gewandeld, de grens van de Amazone en Rio Negro bevaren, ontroerd omhoog gekeken naar het noorderlicht bij Reykjavik, me verbaasd over de blauw-witte pracht op het Antarctisch schiereiland.

Maar ach, voor zo'n dichtbevolkt en hooggeïndustrialiseerd land heeft ook Nederland verbazingwekkend veel natuur. De Waddenzee, de Dordtse en Brabantse Biesbosch. De duinen tussen Katwijk en Scheveningen, de beekjes in Zuid-Limburg, de slikken en schorren van Zeeland, de heide bij Valkenswaard. Zelfs polders. Okay, het is mensenwerk en geen oernatuur, maar als je over zo'n binnendijkje fietst, in Midden-Delfland, en je hoort kieviten, je ziet hazen, je ruikt brem: hallelujah.

Ik weet niet wie of wat er achter zit (ik vermoed dat Darwin meer in de buurt komt dan Genesis) maar als ik een koolmeesje zie, begrijp ik wat Spinoza heeft bedoeld met zijn uitspraak dat natuur en God hetzelfde zijn.

Nederland is goed bedeed met fraaie natuur en dat maakt het vreemd dat iedereen elkaar in de stikstofcrisis nabauwt dat het zo slecht gaat. We hebben een minister die zich in Brussel zegt te schamen voor onze natuur, op het *Journal* zien we kaartjes van hoe slecht het gaat (heel het land is rood) en in de kranten paradeert een stoet van klagende ecologen.

Ho daar. Er zijn weinig landen die zo veel doen aan natuurbescherming. Het begon met het Naardermeer. Daar wilde Amsterdam ruim een eeuw geleden huisvuil storten, maar onder leiding van bioloog Jac. P. Thijsse werd dat tegengehouden.

In mijn jeugd zou de Oosterschelde worden afgesloten. Daartegen kwam zoveel protest van de milieubeweging en van omwonenden, dat in de jaren zeventig is besloten om een half-doorlaatbare stormvloedkering te bouwen. Dat was voor die tijd ongekend duur, maar het gebeurde. De volgende keer dat u er overheen rijdt, besef dan dat dit een monument is van groen bewustzijn.

Of neem de Oostvaardersplassen. Niet dat die zo uitzonderlijk mooi zijn – doe mij maar Schiermonnikoog voorbij paal 16, of voor mijn part het Quackjeswater bij Oostvoorne – maar dat ze er überhaupt zijn gekomen, op een plek die bestemd was tot industrieterrein, illustreert hoeveel Nederland om natuur geeft. We geven om polders zelfs zo veel dat we een dure treintunnel onder het Groene Hart hebben aangelegd.

Dit is geen kritiek. Zo hoort het in een beschaafd en schathemeltjerk land, maar dan moeten ministers, ecologen en journalisten niet zeuren dat natuur hier onbelangrijk is. Ik vermoed dat er geen land ter wereld is dat per vierkante meter zo veel geld aan natuurbescherming en natuurcreatie besteedt.

Wie langs de kust vliegt, weet wanneer hij de grens tussen Nederland en België passeert. In Nederland geen flats en bungalows in de duinen, in België wel. Al die natuurgebieden die zijn aangelegd of aan de natuur teruggegeven: de Slufter op Texel, de eilandjes in de Marker Wadden, het eiland Tiengemeten, al die ecoducten, en geen plasje zo onogelijk of er is een vogelkijkhut, de een nog mooier dan de ander (google maar op Stellendam).

Dat maakt het des te merkwaardiger dat we ons mooiste natuurgebied – de Noordzee, waarvoor Nederland een speciale verantwoordelijkheid draagt – verkwanselen. De Noordzee wordt volgeplempt met windmolens, parken en industriële constructies zoals waterstoffabrieken en stroomomvormers ('stopcontacten op zee').

We wisten al dat bruinvissen doof worden en sterven door het heien, en onlangs bevestigde het tijdschrift *Scientific Reports* wat iedereen al op zijn klompen had kunnen aanvoelen: dat ook zeldzame vogels zoals de roodkeelduiker, drieteenmeeuwen en jan-van-genten gebieden op de Noordzee met windmolens ontvluchten.

En al die ecologen die verontwaardigd wijzen naar elk zielig plantje op de hei, al die journalisten die hen napapegaaien, komen niet in opstand tegen de verkrachting van de Noordzee maar juichen: 'Wij worden de groene energiecentrale van Europa!'

Onbegrijpelijk. Heidegebieden zijn er in heel Europa dus mocht een heidegebied in Nederland last hebben van bramen en brandnetels, dan is dat weliswaar vervelend maar geen uniek verlies. Van de Noordzee daarentegen is er maar één.

EW

Er is vermoedelijk geen land in de wereld dat zoveel geld uittrekt voor natuurbescherming